

Неофіційний переклад

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ

РАДА

Брюссель, 30 липня 2000

1997/0067(COD)
C5-0347/00

PE-CONS 3639/00

ENV 221
CODEC 513

**Тема: Директива 2000/60/ Європейського парламенту та Ради ЄС,
яка встановлює рамкову структуру дій Союзу в галузі водної політики**

Спільний текст

Схвалений Комітетом Узгодження

Згідно з статтею 251(4) Угоди ЄС

Переклад, друкування і розповсюдження цього документу здійснено за фінансовою допомогою Данського агентства захисту довкілля (DEPA)

ДИРЕКТИВА 2000/ 60 / ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ ЄС

від 23 жовтня 2000 року

яка встановлює рамкову структуру Союзу в галузі водної політики

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Враховуючи Угоду про створення ЄС, та особливо статтю 175(1),

Враховуючи пропозицію від Комісії¹,

Враховуючи думку економічного та соціального комітету²,

Враховуючи думку комітету регіонів³,

Діючи згідно з процедурою, вказаної в Статті 251 Угоди⁴, та з врахуванням спільного тексту, схваленого Комітетом Узгодження 18 2000 р,

---

¹ ОЖ С 184, 17.6.1997, стор. 20, ОJ С 16, 20.1.1998, стор. 14 та ОJ С 108, 7.4.1998, стор. 94.

² ОЖ С 355, 21.11.1997, стор. 83.

³ ОЖ С 180, 11.6.1998, стор. 38.

⁴ Думка Європейського Парламенту від 11 лютого 1999 р. (ОЖ С 150, 28.5.1998, стор. 419), Спільна позиція Ради (ОЖ С) (ще не опублікована в Офіційному журналі) та рішення Європейського Парламенту ((ОЖ С) (ще не опубліковано в Офіційному журналі)).

Прийняли до уваги, що:

- (1) Вода – на відміну від будь-якого комерційного продукту є – спадщиною, яку необхідно охороняти, захищати та відповідно до неї відноситися;
- (2) Висновки міністерського семінару щодо водної політики Співтовариства, який відбувався в Франкфурті в 1988 р. підкреслили потребу в законодавчому документі співтовариства щодо екологічної якості; Рада в своїй Резолюції від 28 липня 1988⁵ р. запросила Комісію надати пропозиції щодо поліпшення екологічної якості поверхневих вод Співтовариства;
- (3) Декларація Міністерського семінару щодо ґрунтових вод, який відбувся в Гаазі в 1991 р. визнала потребу в заходах по запобіганню довготермінового погіршення якості та кількості питної води та запропонувало випровадити програму дій до 2000 р., метою якої було стале управління та охорона ресурсів питної води; в своїх Резолюціях від 25 лютого 1992 р.⁶ та від 20 лютого 1995 р.⁷ Рада запросила програму дій щодо підземних вод та переглянути Директиву Ради 80/68/ЄЕК від 17 грудня 1979 р. щодо охорони підземних вод від забруднення деякими небезпечними речовинами⁸, у зв'язку з частин загальною політикою охорони питної води;
- (4) Водні ресурси в Співтоваристві знаходяться під зростаючим тиском від збільшення попиту на достатню кількість води гарної якості для всіх цілей; 10 листопада 1995 р. Європейське Екологічне Агентство в своєму звіті "Довкілля в Європейському Союзі – 1995" надало сучасний екологічний стан, підтверджуючи потребу в діях щодо охорони водних ресурсів якості та Співтовариства, їх якісних та кількісних характеристик;
- (5) 18 грудня 1995 р., Рада прийняла висновки із вимогою між іншим, розробки нової рамкової Директиви, яка встановлює базові принципи сталої водної політики Європейського Союзу та запросила Комісію надати пропозиції;
- (6) 21 лютого 1996 р. Комісія прийняла повідомлення до Європейського Парламенту та Ради щодо водної політики Європейського Співтовариства, встановлюючи принципи щодо водної політики Співтовариства;
- (7) 9 вересня 1996 р. Комісія надала пропозицію щодо Рішення Європейського Парламенту та Ради щодо Програми дій по інтегрованій охороні та управлінню підземними водами⁹; в цій пропозиції Комісія указала на потребу встановлення процедури щодо регулювання відведення питного водовідведення та щодо моніторингу якості та кількості питної води;
- (8) 29 травня 1995 р. Комісія прийняла повідомлення до Європейського Парламенту та Ради щодо Розумного використання та Збереження водно-болотних угідь, яке визнало важливі функції, які вони виконують для охорони водних ресурсів;

---

⁵ ОЖ С 209, 9.8.1988, стор. 3.

⁶ ОЖ С 59, 6.3.1992, стор. 2.

⁷ ОЖ С 49, 28.2.1995, стор. 1.

⁸ ОЖ L 20, 26.1.1980, стор. 43. Директива доповнена Директивою 91/692/ЄЕК (ОЖ L 377, 31.12.1991, стор. 48).

⁹ ОЖ С 281, 26.9.1996, стор. 3.

- (9) Необхідно розвинути інтегровану водну політику Співтовариства;
- (10) Рада від 25 липня 1996 р., Комітет Регіонів від 19 вересня 1996 р., Економічний та Соціальний Комітет від 26 вересня 1996 р. та Європейський Парламент від 23 жовтня 1996 р. запросили Комісію надати пропозиції щодо Директиви Співтовариства по встановленню рамок для Європейської водної політики;
- (11) Як встановлено в статті 174 цієї Угоди, екологічна політика Співтовариства повинна намагатися виконувати цілі оберігання, охорони та поліпшення якості довкілля, бережно та раціонально використовувати природні ресурси, засновуватися на принципах обережності та здійснення запобіжних заходів, порушення довкілля повинно, як пріоритет, бути виправлено на джерелі забруднення та забруднювач має платити;
- (12) Відповідно до статті 174 цієї Угоди, протягом підготовки екологічної політики Співтовариства повинно прийняти до уваги наявні наукові та технічні дані, екологічні умови в різних регіонах Співтовариства та економічний і соціальний розвиток Співтовариства як одного цілого та збалансований розвиток його регіонів, а також потенціальну користь, кошториси заходів або відсутність дій;
- (13) Існують різні умови та потреби в Співтоваристві, які потребують різних специфічних рішень; така різноманітність повинна враховуватися протягом планування та виконання заходів по забезпеченню охорони та сталого використання водних ресурсів в рамках річкового басейну; рішення повинні прийматися з урахуванням особливостей місцевості, де вода знаходиться під впливом або використовується; пріоритет повинен надаватися діям в межах відповідальності країн-членів Співтовариства через складення програм заходів, пристосованих до регіональних та локальних умов;
- (14) Успіх цієї Директиви залежить як від тісної співпраці та узгоджених дій в Співтоваристві, країнах-членах та на місцевому рівні, так і від інформування, консультування та залучення громадськості, включаючи користувачів;
- (15) Постачання води – це послуга загального інтересу, як визначено в повідомленні Комісії щодо послуг загального інтересу в Європі¹⁰;
- (16) Необхідна подальша інтеграція охорони та сталого управління водними ресурсами в інші політичні галузі Співтовариства, такі як: енергетика, транспорт, сільське господарство, рибальство, регіональна політика та туризм; ця Директива повинна забезпечити основу для подальшого діалогу та для розвитку стратегій відносно подальшої інтеграції політичних галузей; ця Директива може також зробити важливий внесок в інші галузі співробітництва між країнами-членами, наприклад в Європейській Перспективі Просторового розвитку (ЄОПР);
- (17) Ефективна та цілісна водна політика повинна враховувати уразливі водні екосистеми, розташовані біля узбережжя та гирл річок або в затоках, або у відносно закритих морях, наскільки їх рівновага знаходиться під сильним впливом від якості внутрішніх вод, які впадають в них. Охорона стану водних ресурсів в межах річкових басейнів забезпечить економічну користь завдяки охороні популяції риб, включаючи

¹⁰ ОЖ С 281, 26.9.1996, стор. 3.

прибережні популяції риб;

- (18) Водна політика Співтовариства потребує прозорих, ефективних та взаємопов'язаних законодавчих рамок; Співтовариство повинно забезпечити спільні принципи та загальні правила щодо дій; ця Директива повинна забезпечити такі умови, а також координувати та інтегрувати, та, на більш довгу перспективу забезпечити подальший розвиток загальних принципів та структур для охорони та сталого використання водних ресурсів Співтовариства відповідно до принципів поповнення;
- (19) Ця директива має на меті підтримати та покращити водне природне середовище Співтовариства; цей намір, головним чином, торкається якості води; контроль за кількістю води є додатковим елементом в забезпеченні гарної якості води та, таким чином, необхідно визначити заходи по захисту кількості для виконання цілі забезпечення гарної якості;
- (20) Кількісні характеристики об'єкту підземних вод можуть мати вплив на екологічні характеристики поверхневих вод та надземних екосистем, пов'язаних з підземним водним об'єктом;
- (21) Співтовариство та його країни-члени є стороною різних міжнародних угод, які містять важливі зобов'язання щодо захисту морських вод від забруднення: особливо Конвенції про охорону морського навколишнього середовища району Балтійського моря, яка була підписана в Хельсінкі 9 квітня 1992 р. та затверджена постановою Ради 94/157/ЄК¹¹; Конвенції про охорону морського навколишнього середовища північно-східної Атлантики, яка була підписана в Парижі 22 вересня 1992 р. та затверджена постановою Ради 98/249/ЄК¹²; та Конвенції про захист Середземного моря від забруднення, яка була підписана в Барселоні 16 лютого 1976 р. та затверджена постановою Ради 77/585/ЄК¹³, та її Протокол про захист Середземного моря від забруднення з поверхневих джерел, підписаний в Афінах 17 травня 1980 р. та затверджений постановою Ради 83/101/ЄК¹⁴; ця Директива має за мету спроможність Співтовариства та країн – членів виконувати ці зобов'язання;
- (22) Ця Директива повинна призвести до значного зниження скидів небезпечних речовин у водні об'єкти;
- (23) Спільні принципи необхідні, щоб скоординувати зусилля країн-членів, для покращення охорони водних ресурсів співтовариства щодо показників якості та кількості, для забезпечення збалансованого водовикористання, допомогти контролювати транскордонні водні проблеми, охороняти водні екосистеми, земельні екосистеми та водно-болотні угіддя, які прямо залежать від них, зберегти та розвинути потенційне використання водних ресурсів Співтовариства;
- (24) Гарна якість водних ресурсів буде забезпечувати постачання питної води для населення;
- (25) Необхідно встановити значні показники стану водних ресурсів щодо якості та там, де

¹¹ ОЖ L 73, 16.3.1994, стор. 19.

¹² ОЖ L 104, 3.4.1998, стор. 1.

¹³ ОЖ L 240, 19.9.1977, стор. 1.

¹⁴ ОЖ L 67, 12.3.1983, стор. 1.

це важливо для цілі її екологічного захисту, їх кількості; екологічні цілі повинні бути встановлені з метою забезпечення досягнення гарного стану поверхневих та підземних водних ресурсів в межах усього Співтовариства, а також запобігання погіршення стану води на рівні Співтовариства;

- (26) Країни-члени по меншій мірі повинні мати за ціль досягнення гарного стану водних ресурсів завдяки визначенню та впровадженню необхідних заходів в межах інтегрованої програми заходів, враховуючи існуючі вимоги Співтовариства; повинен підтримуватися гарний стан водних ресурсів там, де він вже існує; для підземних вод на додаток до вимог гарного стану, будь-яка важлива та підтверджена тенденція підвищення концентрації будь-якого забруднювача повинна бути визначений та повернена в бік зменшення;
- (27) Остаточною метою цієї Директиви є видалення пріоритетних небезпечних речовин та досягнення концентрацій речовин в морському середовищу близьких до тих, що зустрічається в природних умовах;
- (28) Поверхневі та підземні води є, в принципі, природними ресурсами, що оновлюються; особливо завдання забезпечення гарного стану підземних вод потребує ранніх дій та сталого довгострокового планування природоохоронних заходів, завдяки тривалому часу, потрібного на формуванні та відновлення; час на покращення повинен враховуватися в розкладі, коли встановлюються заходи для досягнення гарного стану підземних вод, та для припинення будь-яких значних й сталих тенденцій підвищення концентрацій будь-якого забруднювача в підземних водах;
- (29) Маючи на меті досягнення цілей встановлених в цій Директиві, започатковуючи програму заходів остаточно, країни-члени можуть поетапно впроваджувати програму заходів, щоб розподілити витрати на впровадження;
- (30) Для забезпечення повного та послідовного впровадження цієї Директиви, повинні бути зроблені будь-які подовження термінів, якщо це потрібно; чіткі та прозорі критерії будуть визначені країнами-членами в планах управління річковими басейнами;
- (31) У випадках, коли водний об'єкт знаходиться під великим антропогенним впливом або природні умови є такими, що буде невігідним або непропорційно дорогим досягнення гарного стану, можуть бути встановлені менш суворі екологічні цілі, якщо це потрібно; чіткі та прозорі критерії та всі практичні кроки повинні бути зроблені, щоб запобігти будь-яке подальше погіршення стану водних ресурсів;
- (32) Можуть існувати підстави щодо винятків до вимог щодо запобігання подальшого погіршення або досягнення гарного стану в специфічних умовах, коли невиконання таких вимог є результатом непередбачених або виключних обставин, особливо паводків або засух; винятки до вимог щодо нових модифікацій фізичних властивостей поверхневого водного об'єкту або зміни рівню об'єкту підземної води, за умови, що зроблені усі практичні кроки для того, щоб зменшити негативний вплив на стан водного об'єкту;
- (33) Ціль досягнення гарного стану водних ресурсів повинна бути виконана для кожного річкового басейну таким чином, що заходи щодо поверхневих та підземних вод, які належать до спільних екологічних, гідрологічних та гідрогеологічних систем будуть

скоординовані;

- (34) Для цілей охорони довкілля існує потреба для більшої інтеграції якісних та кількісних аспектів щодо поверхневих, а також підземних водних ресурсів, враховуючи умови природних потоків води в рамках гідрологічного циклу;
- (35) В межах річкового басейну, якщо водокористування може мати транскордонний вплив, вимоги для досягнення екологічних цілей, встановлені цією Директивою, та особливо програми заходів повинні бути скоординовані для всього району річкового басейну; для річкового басейну, який подовжується поза кордонами Співтовариства, країни-члени повинні намагатися забезпечити відповідну координацію з відповідними країнами, які не є членами Співтовариства; ця Директива повинна допомогти впровадженню зобов'язань Співтовариства по міжнародним конвенціям щодо охорони та управління водними ресурсами, особливо по конвенції ООН про охорону та використання транскордонних водотоків та міжнародних озер, затверджених рішеннями Ради 95/308/ЄС¹⁵ та будь-яких подальших угод до такого застосування;
- (36) Необхідно провести аналіз характеристики річкового басейну, впливів антропогенної діяльності та економічний аналіз водокористування; зміни у водному стані повинні постійно відслідковуватися країнами-членами на базі систематичності та порівнянності даних в усьому Співтовариства; ця інформація необхідна, щоб забезпечити основу для складення Програм Заходів країн-членів, метою яких буде виконання завдань, встановлених цією Директивою;
- (37) Країни-члени повинні визначити водні ресурси, які використовуються для постачання питної води та відповідають згідно з Директивою Ради 80/778/ЄЕК від 15 червня 1980 р. нормам якості води, яка призначається для питного водопостачання¹⁶;
- (38) Використання економічних інструментів країнами-членами може бути частиною програми заходів; повинні враховуватися принцип покриття витрат за водні послуги, включаючи екологічні та ресурсні витрати, пов'язані зі шкодою або негативним впливом на водне довкілля відповідно до, особливо, принципу забруднювач платить; буде необхідним для цієї цілі економічний аналіз водних послуг, який засновується на довгостроковому прогнозі постачання та попиту води в районах річкового басейну ;
- (39) Існує потреба в запобіганні або зниженні впливів від випадків аварійного забруднення води; заходи по виконанню цієї цілі повинні бути включені в Програму Заходів;
- (40) Стосовно запобігання забруднень та контролю, водна політика Співтовариства повинна засновуватися на комбінованому підході, використовуючи контроль забруднення на джерелі забруднення через встановлення гранично допустимих скидів та стандартів якості довкілля;
- (41) Стосовно кількісних характеристик водних ресурсів, загальні принципи повинні бути покладені в контроль за відведенням та водонакопиченням, щоб забезпечити екологічну сталість порушених водних систем;
- (42) Спільні стандарти якості довкілля та гранично допустимі скиди для деяких груп та

¹⁵ ОЖ L 186, 5.8.1995, стор. 42.

¹⁶ ОЖ L 229, 30.8.1980, стор. 11. Директива доповнена Директивою 98/83/ЄК (ОЖ L 330, 5.12.1998, стор. 32).

підгруп забруднювачів повинні бути внесені в законодавство Співтовариства як мінімальні вимоги; необхідно забезпечити прийняття таких стандартів на рівні Співтовариства;

- (43) Забруднення через скиди, викиди або втрату особливо небезпечних речовин повинні бути припинені або поетапно зменшені; Європейський Парламент та Рада повинні, за пропозицією Комісії, погодити перелік речовин, які будуть вважатися пріоритетними щодо дій та щодо специфічних заходів проти забруднення води такими речовинами, приймаючи до уваги усі важливі джерела та визначаючи ефективність та пропорційність та комбінацію контролів;
- (44) Зважаючи на те, що визначення особливо небезпечних речовин повинно приймати до уваги принцип передбачливості, особливо при визначенні потенційно негативних ефектів даного продукту та науково-технічної оцінки ризику.
- (45) Країни-члени повинні прийняти заходи для усунення забруднення поверхневих вод пріоритетними речовинами та значно знизити забруднення іншими речовинами, котрі іншим чином будуть заважати країнам-членам досягти цілей для поверхневих водних об'єктів;
- (46) Забезпечити участь громадськості, включаючи водокористувачів, в складанні та поновленні планів управління річковим басейном, необхідно забезпечити надійне інформування про заплановані заходи та готувати поточні звіти протягом їх впровадження, з метою залучення громадськості прийняття остаточних рішень;
- (47) Ця Директива повинна забезпечити механізми подолання перешкод щодо поліпшення стану водних ресурсів, у той час, коли вони не відповідають водному законодавству Співтовариства, з метою розробки належної стратегії Співтовариства їх для вирішення;
- (48) Комісія щорічно повинна надавати поновлений план щодо будь-яких ініціатив, які вона має намір запропонувати для водного сектору;
- (49) Технічні специфікації, як частини цієї Директиви, повинні бути складені для забезпечення взаємопов'язаного підходу в Співтовариства; важливим кроком вперед є критерії щодо оцінки стану водних ресурсів; пристосування відповідних технічних елементів для технічного розвитку та стандартизація моніторингу, відбір проб та методи аналізу повинні бути прийняті згідно з процедурою комітету; для підтримки чіткого розуміння та послідовного застосування критеріїв по характеризованню районів річкового басейну та оцінки стану водних ресурсів, Комісія може прийняти керівництво по застосуванню цих критеріїв;
- (50) Необхідні заходи для впровадження цієї Директиви повинні бути прийняті згідно з Рішенням Ради 1999/ 468/ ЄК від 28 червня 1999 р., яка започаткувала процедури виконавчої влади, покладеної на Комісію⁽¹⁷⁾;
- (51) При впровадженні цієї Директиви має бути досягнутий рівень охорони водних

---

¹⁷ ОЖ L 129, 18.5.1976, ст. 23;

¹⁸ Директива доповнена Директивою 91/692/ЄЕК (ОЖ L 377, 31.12.1991, ст. 48).

ресурсів, щонайменше визначений в деяких ранніх документах, який в подальшому має бути поліпшений після повного впровадження відповідних положень цієї Директиви;

- (52) Положення цієї Директиви встановлюють рамки щодо контролю за забрудненням небезпечними речовинами, визначених Директивою 76/ 464/ ЄЕК¹⁸; остання Директива має бути відмінена після вдалого впровадження відповідних положень цієї Директиви;
- (53) Має бути забезпечене повне впровадження та контроль за виконанням існуючого екологічного законодавства щодо охорони водних ресурсів; необхідно забезпечити відповідне застосування положень, впроваджуючи цю Директиву в усьому Співтоваристві через відповідні штрафи, затверджені в законодавствах країн-членів; такі штрафи повинні бути ефективними, пропорційними та суворими,

ПРИЙНЯЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Мета:

Метою цієї Директиви є встановлення принципів щодо охорони внутрішніх поверхневих вод, транзитних вод, прибережних та підземних вод, а саме:

- (a) запобігання подальшому погіршенню водних екосистем та покращення стану водних екосистем та відповідно до водних зв'язків, також прибережних екосистем та водно-болотних угідь, які прямо залежать від цих водних екосистем;
- (b) підтримка сталого водокористування, заснованого на довгостроковій охороні доступних водних ресурсів;
- (c) вдосконалення охорони та покращення водного середовища, між іншим, за допомогою спеціальних заходів для значного зниження викидів, скидів та втрат пріоритетних забруднюючих речовин, припинення або поетапне зменшення викидів, скидів та втрат забруднюючих небезпечних речовин;
- (d) забезпечення прогресивного зниження забруднення підземних вод та запобігання її подальшого забруднення, та
- (e) сприяння зменшенню ефектів від паводків та посух та, таким чином, сприяння:
  - забезпеченню достатніх запасів поверхневих та підземних вод гарної якості, для потреб сталого, збалансованого та справедливого водокористування;
  - значному зниженню забруднення підземних вод;
  - охорону територіальних та морських вод, та
  - досягненню цілей важливих міжнародних угод, включаючи такі, намірами яких є запобігання та усунення забруднення морського довкілля, завдяки діям Співтовариства згідно зі Статтею 16(2a) припинити або поетапно зменшити викиди, скиди та втрати забруднюючих небезпечних речовин з кінцевою метою досягнення концентрацій речовин у морському середовищі, що не перевищують фонових показників речовин, що зустрічаються у природі, та близьких до нуля для синтетичних речовин.

Стаття 2

Визначення

В цій Директиві застосовуються такі терміни:

1. "Поверхневі води" - це внутрішні води, за виключенням підземних вод; транзитні води та прибережні води (за виключенням, що торкається хімічного стану), в котрі також повинно включити територіальні води.
2. "Підземні води" - це усі води, які знаходяться нижче поверхні землі, в зоні насичення та знаходяться в прямому контакті з землею або під землею.

3. "Внутрішні води " - це усі стоячі (нерухомі) або текучі води на поверхні землі, та усі підземні води, які знаходяться на береговій стороні відносно лінії, від якої замірюється ширина територіальних вод.
4. "Річка" - це об'єкт внутрішніх вод, більша частина якого протікає по підземній поверхні але який може протікати якусь свою частину під землею.
5. "Озеро" - це об'єкт стоячих внутрішніх поверхневих вод.
6. "Транзитні води" – це об'єкт поверхневих вод біля гирл річок, які за характеристикою є через їх близькість до прибережних вод, але які знаходяться під постійним впливом прісних потоків.
7. "Прибережні води" – це поверхневі води, які знаходяться на відстані однієї морської милі від лінії морського узбережжя, від якої замірюється ширина територіальних вод, подовжуючись, де потрібно, до зовнішніх меж транзитних вод.
8. "Штучні водні об'єкти" - це об'єкти поверхневої води, створені людьми.
9. "Важко модифіковані водні об'єкти" - це об'єкти поверхневих вод, котрі в результаті фізичних змін через антропогенний вплив суттєво змінили свої характеристики, та оголошені країнами-членами згідно з Додатком II.
10. "Поверхневі водні об'єкти" - це окремий та важливий елемент поверхневих вод, як: озеро, водосховище, струмок, річка або канал, частина струмка, річки або каналу, транзитних вод або протяжність прибережних вод.
11. "Водоносний горизонт" - це підземний шар або шари гірських порід достатньої пористої та проникності, який дозволяє текти значній течії підземних вод або відводити значну кількість підземних вод.
12. "Підземні водні об'єкти" - це окремий об'єм підземних вод в межах одного чи декількох водоносних горизонтів.
13. "Річковий басейн" - це земельна ділянка з якої усі поверхневі потоки по послідовним струмкам, річкам та, можливо, озерам течуть в море через окреме річкове устя, естуарій або дельту.
14. "Чистина під-басейну" - це земельна ділянка з якої усі поверхневі потоки по серіям струмків, річок та, можливо, озер течуть в особливу в точку водотоку (як правило в озеро або злиття річок).
15. "Район річкового басейну" - це ділянки суші та моря, що складаються із одного або більше сусідніх річкових басейнів разом з пов'язаними підземними та прибережними водами, та визначений згідно зі Статтею 3(1), як головна одиниця щодо управління річковими басейнами.
16. "Компетентний орган влади" - це орган або органи влади, визначені згідно зі Статтею 3(2) або 3(3).

17. "Стан поверхневих вод" – це загальна характеристика стану поверхневого водного об'єкту, яка визначається згідно з найгіршим показником його екологічного та хімічного стану.
18. "Добрий стан поверхневих вод" – це стан поверхневого водного об'єкту, коли його екологічний та хімічний стан є принаймні добрим.
19. "Стан підземних вод" – загальна характеристика стану об'єкту підземних вод, як визначається згідно з найгіршим показником його екологічного та хімічного стану.
20. "Добрий стан підземних вод" - це стан об'єкту підземних вод, коли його кількісні та хімічні показники є принаймні "добрими".
21. "Екологічний стан" – це вираження якості структури та функціонування водних екосистем, пов'язаних з поверхневими водами, які класифікуються згідно з Додатк. V.
22. "Добрий екологічний стан" – це стан поверхневого водного об'єкту, який класифікується згідно з Додатком V.
23. "Добрий екологічний потенціал" – це стан важко модифікованих або штучних водних об'єктів, які класифікуються згідно з відповідними розділами Додатку V.
24. "Добрий хімічний стан поверхневих вод" - це хімічний стан, що відповідає екологічним цілям для поверхневих вод, встановлені в Статті 4(1)(а); тобто хімічний стан води в поверхневому водному об'єкті, в якому концентрація забруднювачів не перевищує концентрації, встановлені екологічними стандартами якості (Додатком IX та Статтею 16(5)), та відповідними законодавчими документами співтовариства щодо екологічних стандартів якості води, які діють на рівні Співтовариства.
25. "Добрий хімічний стан підземних вод" – це хімічний стан об'єкту підземних вод, який відповідає усім умовам, що встановлені в таблиці 2.3.2 Додатку V.
26. "Кількісний стан" – це вираження ступеню впливу прямого та непрямого водовідведення на об'єкт підземних вод.
27. "Доступні ресурси підземних вод" - означають довгострокову щорічну середню норму загального поповнення об'єкту підземних вод, яка є меншою за довгострокову щорічну норму потоку об'єкту води, який потребується для досягнення екологічних цілей якості води щодо взаємопов'язаних поверхневих вод, вказаних в Статті 4, з метою запобігання будь-яких значних погіршень в екологічному стані таких вод та запобігання будь-яких значних пошкоджень, пов'язаних з ними земельних екосистем.
28. "Добрий кількісний стан" – це стан, який визначено в таблиці 2.1.2 Додатку V.
29. "Небезпечні речовини" – це речовини або група речовин, які є токсичними, стійкими та мають здібності до біонакопичення; інші речовини або групи речовин, які розглядаються в цьому ж контексті;
30. "Пріоритетні забруднюючі речовини" - означають речовини, визначені згідно із Статтею 16(2) та перелічені в Додатку X. Серед таких речовин існують "пріоритетні небезпечні

забруднюючі речовини”, які означають речовини, визначені згідно зі Статтею 16(2a) та (4), для котрих мають бути здійснені заходи згідно із Статтею 16(1) та 16(6).

31. "Забруднююча речовина" – це будь-яка речовина, що може спричинити забруднення, особливо ті речовини, перелічені в Додатку VIII.
32. "Прямий скид в підземні води" - означає скид забруднюючих речовин в підземні води без просочування через ґрунт або під землю.
33. "Забруднення" - означає пряме або непряме внесення, як результат антропогенної діяльності, речовин або тепла в повітря, воду або землю, які можуть бути небезпечними для здоров'я людини або якості водних екосистем, або земельних екосистем, які безпосередньо залежать від водних екосистем, що у результаті приводить до зіпсування матеріальних цінностей або їх пошкодження, чи перешкоджають законному використанню зручностей довкілля.
34. "Екологічні цілі" - це цілі, встановлені в Статті 4.
35. "Екологічний стандарт якості" – означає концентрацію окремої забруднюючої речовини або речовин у воді, осаді або в біоті, що не повинна бути перевищена з метою охорони.
36. “Комбінований підхід” - це контроль викидів та скидів в поверхневій воді згідно з методом, вказаним в Статті 10;
37. "Вода, призначена для споживання людьми" має таке ж саме значення, яке встановлено в Директиві 80/ 778/ ЄЕК та доповнено Директивою 98/ 83/ ЄС.
38. "Водні послуги" - це усі послуги, які надаються побутовим господарствам, громадським інститутам або для будь-якої економічної діяльності та включають:
  - (а) відведення, накопичення, зберігання, обробку та розподілення поверхневих або підземних вод;
  - (б) збір стічних вод та їх обробку, з послідуочим скидом в поверхневій воді.
39. "Водокористування" - це водні послуги та будь-яка інша діяльність, яка визначена згідно зі Статтею 5 та Додатком II, що має важливий вплив на стан водних ресурсів. Ця концепція застосовується для цілей Статті 1 та для економічного аналізу, який виконується згідно зі Статтею 5 та Додатком III, пункт (b).
40. "Гранично допустимий скид" - означає масу, яка виражається в показниках визначених специфічних параметрів, концентрацію та/або рівень скиду, який не можна перевищувати протягом одного або декількох періодів часу. Гранично допустимі скиди можуть також бути застосовані до визначених груп або категорій речовин, особливо тих, що вказані в Статті 16.

Гранично допустимі скиди для речовин, як правило застосовуються для тої точки, де скиди залишають споруду; при його визначенні розбавлення не приймаються до уваги. Стосовно непрямих скидів у воду, ефект від обробки стічних вод на спорудах повинно взяти до уваги, коли визначають гранично допустимі скиди для цих споруд, за умови

забезпечення еквівалентного рівня, необхідного для охорони довкілля в цілому та за умови, що непрямі скиди не призведуть до більш високого рівня забруднення довкілля.

41. "Контроль за скидами" – це контроль, який потребує специфічних заходів щодо обмеження скидів, наприклад, застосування гранично допустимих скидів або інших специфічних обмежень чи умов щодо впливів, природи або інших характеристик скидів або робочих умов, які призводять до скидів. Використання терміну "контроль за скидами" в цій Директиві ні в якому разі не змінює пояснення відповідного терміну в інших Директивах.

Стаття 3

Координація адміністративних заходів в межах районів річкових басейнів

1. Країни-члени повинні визначити індивідуальні річкові басейни, які пролягають в межах її національної території та, для цілей цієї Директиви, повинні віднести їх для індивідуальних районів річкових басейнів. Басейни маленьких річок можуть бути поєднані з більшими річковими басейнами або поєднані з сусідніми маленькими басейнами з метою створення, за можливості, індивідуальних районів річкових басейнів. У випадку, де підземні води не повністю відносяться до окремого річкового басейну, їх ідентифікують та відносять до найближчого або найбільш відповідного району річкових басейнів. Прибережні води повинні бути визначені та віднесені до найближчого або найбільш відповідного району або районів річкових басейнів.
2. Країни-члени повинні вжити відповідні адміністративні заходи, включаючи визначення відповідного органу управління, для застосування положень цієї Директиви в межах кожного району річкових басейнів, що знаходяться на їх території.
3. Країни-члени повинні забезпечити віднесення річкових басейнів, які знаходяться на території більш, ніж однієї країни-члена до міжнародного району річкових басейнів. Відповідно до звернень заінтересованих країн-членів Комісія повинна сприяти віднесенням до таких міжнародних районів річкового басейну.

Кожна країна-член повинна вжити відповідні адміністративні заходи, включаючи визначення відповідного органу управління, для застосування положень цієї Директиви в межах частини будь-якого міжнародного району річкового басейну в межах її території.

4. Країни-члени повинні забезпечити виконання вимог цієї Директиви для досягнення екологічних цілей, встановлених в Статті 4, та, особливо, усіх програм заходів, що мають бути скоординовані для усього району річкового басейну, щодо міжнародних районів річкових басейнів, заінтересовані країни-члени повинні разом забезпечити таку координацію та, з цією метою, можуть використовувати існуючі структури, пов'язані з міжнародними угодами. Відповідно до звернень заінтересованих країн-членів Комісія повинна сприяти розробці програм-заходів.
5. Там, де район річкового басейну подовжується поза територію Співтовариства, заінтересовані країна-член або країни-члени повинні намагатися встановити відповідну координацію з відповідними країнами – не членами, з метою досягнення цілей цієї Директиви через район річкового басейну. Країни-члени повинні забезпечити

застосування правил цієї Директиви в межах своїх територій.

6. Країни-члени можуть визначити існуючий національний або міжнародний виконавчий орган як компетентний орган управління для виконання цілей цієї Директиви.
7. Країни-члени повинні визначити компетентні органи управління в термін, вказаний в Статті 23.
8. Країни-члени повинні забезпечити Комісію переліком їх компетентних органів управління та компетентних управління щодо влади усіх міжнародних органів, в яких вони брали участь, не пізніше 6 місяців після дати, вказаної в Статті 23. Щодо кожного компетентного органу управління повинна надаватися інформація, визначена в Додатку I.
9. Країни-члени повинні інформувати Комісію про будь-які зміни в наданій інформації згідно з параграфом 8, протягом трьох місяців, як зміни почнуть діяти.

Стаття 4

Екологічні цілі

1. З метою забезпечення виконання програм заходів, визначених в планах управління річковим басейном:
  - (a) щодо поверхневих вод
    - (i) Країни-члени повинні впровадити необхідні заходи для запобігання погіршення стану усіх поверхневих водних об'єктів, що підлягають під дію параграфів 5 та 6, без завдання шкоди параграфу 7;
    - (ii) Країни-члени повинні охороняти, покращувати та відтворювати усі поверхневі водні об'єкти, що підлягають під застосування абзацу (iii) щодо штучних та важко модифікованих водних об'єктів, з метою досягнення доброго стану поверхневих вод щонайпізніше 15 років після вступу в силу цієї Директиви, згідно з положеннями Додатку V, що підпадають під дію доповнень, визначених згідно з параграфом 3 та для застосування параграфів 4, 5 та 6, без перешкод для параграфу 7;
    - (iii) Країни-члени повинні охороняти та покращувати усі штучні та важко модифіковані водні об'єкти з метою досягнення доброго екологічного потенціалу та доброго хімічного стану поверхневих вод щонайпізніше 15 років після дати вступу в силу цієї Директиви, згідно з положеннями, вказаними в Додатку V, завдання для застосування доповнень, визначеного згідно з параграфом 3 та для застосування параграфу 4, 5 та 6, без перешкод для параграфу 7;
    - (iv) Країни-члени повинні впровадити необхідні заходи згідно зі Статтею 16(1) та 16(6), з метою постійного зниження забруднення від пріоритетних забруднюючих речовин та припинення або поетапне зменшення скидів, викидів та втрат пріоритетних забруднюючих небезпечних речовин, без перешкод щодо важливих міжнародних угод, вказаних в Статті 1 для включених сторін;

(b) для підземних вод

- (i) Країни-члени повинні впроваджувати необхідні заходи для запобігання або обмеження надходження забруднюючих речовин в підземні води та погіршення стану усіх підземних водних об'єктів, (що підпадають під дію параграфів 5 та 6 та без перешкод для параграфу 7 цієї Статті та підпадають під дію Статті 11(3)(g));
- (ii) Країни-члени повинні охороняти, покращувати та відтворювати усі підземні водні об'єкти, забезпечувати баланс між відведенням та поповненням підземних вод, з метою досягнення доброго стану підземних вод щонайпізніше за 15 років після дати вступу в силу цієї Директиви, згідно з положеннями, вказаними в Додатку V, що підпадають під дію поширень, визначених згідно з параграфом 3 та застосування параграфів 4, 5 та 6, без перешкод для параграфу 7 цієї Статті та підпадають під дію Статті 11(3)(g);
- (iii) Країни-члени повинні виконувати необхідні заходи для зупинки та зменшення будь-яких значних та сталих тенденцій підвищення концентрації будь-якої забруднюючої речовини, які є результатом від впливу антропогенної діяльності, з метою суттєвого зниження забруднення підземних вод.

Заходи для досягнення зворотної тенденції повинні бути впроваджені згідно з параграфами (2), (4) та (5) Статті 16а, приймаючи до уваги відповідні стандарти, встановлені у відповідному законодавстві Співтовариства, що підпадають під дію параграфів 5 та 6, без перешкод параграфу 7.

(c) для Природоохоронних (Водоохоронних) Територій

Країни-члени повинні досягти відповідності до стандартів та завдань щонайпізніше 15 років після дати вступу в силу цієї Директиви, якщо не вказано інше в законодавстві Співтовариства, згідно з яким Природоохоронні Території були вже створені.

- 2. У випадку, коли певного водного об'єкту стосується декілька цілей параграфу 1, має застосовуватись найбільш жорсткий:
- 3. Країни-члени можуть оголосити поверхневий водний об'єкт як штучний або важко модифікований у випадку, якщо:
  - (a) зміни гідро-морфологічних характеристик такого об'єкту, які будуть необхідними для досягнення доброго екологічного стану, будуть мати значний негативний вплив на:
    - i) навколишнє природне середовище;
    - ii) навігацію, включаючи портові об'єкти або відпочинок;
    - iii) діяльність, для якої вода зберігається, а саме для: питного водопостачання, виробництва електроенергії або іригація;
    - iv) регулювання водних ресурсів, запобігання паводків, меліорацію землі; або:
    - v) іншу важливу сталу суспільну діяльність.

- (b) корисні цілі, яким слугують штучні або модифіковані характеристики водного об'єкту, не можуть, по причинах технічних можливостей або непропорційних витрат, бути досягнутими іншими засобами, що є значно кращим за екологічний вибір.

Вищезазначені оголошення статусу та причини для цього повинні бути зазначені в Планах щодо управління річковим басейном, які вимагаються Статтею 13 та мають переглядатися кожні 6 років.

4. Крайні строки, встановлені згідно з параграфом 1 можуть бути подовжені для по фазового досягнення цілей щодо водних об'єктів за тої умови, що подальше погіршення стану розглянутого водного об'єкту не відбувається, коли виконані усі наступні умови:

- (a) Країни-члени визнають, що усі необхідні покращення в стані водного об'єкту не можуть бути досягнутими в межах часу, встановленого у вищезгаданому параграфі, щонайменш з однієї причини:

- (i) обсяг необхідних заходів може бути виконаний у терміни, що перевищують встановлені по технічним причинам;
- (ii) завершення заходів в межах визначених термінів є непропорційно дорогим;
- (iii) природні умови не дозволяють вчасно поліпшити стан водного об'єкту.

- (b) Продовження крайнього терміну та пояснення щодо цього, встановлені та пояснені в Плані управління річковим басейном, який потребується згідно із Статтею 13;

- (c) Продовження термінів не можуть перевищувати у часі максимум 2 подальших поновлень Плану управління річковим басейном (за виключенням випадків, де природні умови є такими, що цілі не можуть бути досягнутими в межах цього періоду).

- (d) Звіт щодо заходів, які вимагаються згідно з Статтю 11, та передбачені для доведення водного об'єкту до потрібного стану у подовжений термін; причини для будь-якої значної затримки в здійсненні цих заходів та очікуваний час щодо їх впровадження встановлюються в Плані управління річковим басейном. Огляд впровадження таких заходів та звіт про будь-які додаткові заходи повинен бути внесений в оновлений План управління річковим басейном.

5. Країни-члени можуть визначити менш суворі екологічні цілі, ніж ті, які вимагаються у параграфі 1 для специфічних водних об'єктів, в тому випадку, коли вони знаходяться під антропогенним впливом, відповідно до Статті 5(1), або їх природний стан є таким, що досягнення цих цілей було б не можливим або непропорційно дорогим, при цьому виконуються всі подальші умови:

- (a) екологічні та соціально-економічні потреби, які виникають через людську діяльність, не можуть бути досягнуті іншими засобами, що є значно кращим екологічним вибором, що не потребує значних витрат;

- (b) Країни-члени гарантують, що,

- для поверхневих вод – буде досягнуто найвище можливий екологічний та хімічний стан за умов, що антропогенний вплив чи забруднення не можуть бути уникнені;
- для підземних вод – зробити так, щоб їх добрий стан змінювався якомога менше через впливи, які не можна уникнути завдяки антропогенному впливу та забрудненню;
- (с) ніяке подальше погіршення в стані водних об'єктів, що підлягають впливу, не відбувається;
- (d) встановлення менш суворих екологічних цілей та обґрунтування щодо цього більш детально визначаються у Плані управління річковим басейном, згідні зі Статтею 13; визначені цілі переглядаються кожні 6 років.

6. Тимчасове погіршення стану водних об'єктів не буде вважатися порушенням вимог цієї Директиви, якщо це є результатом природних явищ або форс мажорних обставин, які є винятковими або непередбачуваними, наприклад, надзвичайні паводки та затяжні посухи, або результатом катастроф, які не можуть бути передбачені, коли всі подальші умови були виконані:

- (a) здійсненні всі практичні кроки з метою запобігання подальшого погіршення у стані водного об'єкту, а також здійсненні інші заходи з метою досягнення цілей цієї Директиви в інших пов'язаних водних об'єктах, на які не впливають ці обставини;
- (b) умови щодо визначення виняткових або непередбачуваних обставин поряд з прийняттям відповідних індикаторів можуть бути зазначені у Плані управління річковими басейном;
- (с) заходи, які мають бути здійснені за таких виняткових умов включають до програми заходів, вони не повинні ставити під загрозу відновлення якості водного об'єкту, після закінчення дії виняткових обставин;
- (d) вплив вищезазначених виняткових або непередбачуваних обставин – переглядається щорічно та, відповідно до положень параграфу 3(a), всі практичні заходи мають бути виконані з метою відновлення водного об'єкту до його попереднього стану у найближчі практичні терміни; та
- (e) звіт щодо вищезазначених впливів та доходів виконаних або запланованих відповідно до параграфів (a) та (d), включається в наступне поновлення Плану управління річковим басейном.

7. Вважається, що країни-члени не порушують цю Директиву, коли:

- неможливість щодо досягнення доброго стану підземних вод, доброго екологічного стану або, де доречно, доброго екологічного потенціалу або неможливість щодо запобігання погіршення стану поверхневого або підземного водного об'єкту є результатом нових модифікацій фізичних характеристик поверхневого водного об'єкту або зміни рівня ґрунтових вод, або
- нездатність в запобіганні погіршення стану поверхневого водного об'єкту з вищого стану до доброго стану є результатом нової антропогенної діяльності, що має сталий

характер, та виконані всі наступні умови:

- (a) здійсненні всі практичні кроки для зменшення негативного впливу на стан водного об'єкту;
- (b) причини вищезазначених модифікацій або змін окремо викладені у Плані управління річковим басейном, відповідно до Статті 13, та цілі переглядаються кожні 6 років.
- (c) причинами вищезазначених модифікацій або змін є те, що відхилення від суспільних інтересів від поліпшення навколишнього середовища та суспільства щодо досягнення цілей, встановлених у параграфі 1 переважаються перевагами нових модифікацій або змін щодо здоров'я суспільства, забезпечення безпеки людей або сталого розвитку; та
- (d) переваги, які будуть досягненні у зв'язку із вищезазначеними модифікаціями або змінами водного об'єкту, не можуть бути досягнуті іншими засобами через технічні причини або велику вартість, та є значно кращим за екологічний варіант.

8. Застосовуючи параграфи 3, 4, 5, 6 та 7, Країна-член має бути впевнена, що їх використання не перешкоджає та не порушує досягнення цілей цієї Директиви щодо інших водних об'єктів в межах того ж Району річкового басейну та є узгодженим з впровадженням інших екологічних нормативно-правових актів Співтовариства.

9. Мають бути здійсненні заходи для того, щоб виконання нових положень, включаючи виконання параграфів 3, 4, 5, 6 та 7 гарантували, принаймні, такий само рівень охорони, що забезпечується існуючим законодавством Співтовариства.

Стаття 5

Характеристики Району річкового басейну, Огляд екологічного впливу людської діяльності та Економічний аналіз водокористування

1. Кожна Країна-член повинна забезпечити, щоб для кожного Району річкового басейну або для частини міжнародного Району річкового басейну, що знаходяться в межах її території:

- аналіз його характеристик,
- огляд впливу людської діяльності на стан поверхневих та підземних вод, та
- економічний аналіз водокористування

здійснювалися відповідно до технічних специфікацій, визначених у Додатках II та III, та були завершені не пізніше чотирьох років після дати введення в дію цієї Директиви.

2. Аналізи та огляди, що згадуються у параграфі 1, повинні бути переглянуті, та, якщо це необхідно, оновлені не пізніше 13 років після дати введення в дію цієї Директиви та кожних шести років після того.

Стаття 6

Реєстр природоохоронних територій

1. Країни-члени повинні забезпечити створення реєстру або реєстрів всіх територій, що знаходяться в межах кожного Району річкового басейну, які були оголошені з метою надання соціального природоохоронного статусу відповідно до законодавства Співтовариства з метою охорони їх поверхневих та підземних вод або для збереження середовищ існування та видів, що безпосередньо залежать від води. Вони повинні забезпечити виконання реєстру не пізніше п'ятирічного строку після дати введення в дію цієї Директиви.
2. Реєстр або реєстри повинні включати всі водні об'єкти, визначені у Статті 7(1) та всі природоохоронні території, що встановлені Додатком IV.
3. Для кожного Району річкового басейну реєстр або реєстри природоохоронних територій повинні постійно переглядатися та оновлюватися.

Стаття 7

Джерела питного водопостачання

1. Країни-члени повинні визначити у кожному Районі річкового басейна:
  - всі водні об'єкти для забору води, яка призначається для питного водопостачання, обсягами, в середньому, більш, ніж 10 м³ на добу, або для споживання більш, ніж 50 особами, та
  - ті водні об'єкти, що призначені для майбутнього використання, з цією ж метою.

Країни-члени повинні здійснювати моніторинг відповідно до Додатку V, тих водних об'єктів, які відповідно до Додатку V забезпечують забір води в середньому більше, ніж 100м³ на добу.

2. Для кожного водного об'єкту, визначеного у параграфі 1, окрім того, щоб відповідати цілям Статті 4 відповідно до вимог цієї Директиви, для поверхневих водних об'єктів, включаючи стандарти якості, встановлені на рівні Співтовариства у Статті 16, Країни-члени повинні забезпечити такий режим очистки стічних вод, щоб, відповідно до законодавства Співтовариства, отримана вода буде відповідати вимогам Директиви 80/778/ЕЕС, яка доповнена Директивою 98/83/ЕС.
3. Країни-члени повинні забезпечити необхідний рівень охорони щодо визначених водних об'єктів з метою уникнення погіршення їх якості для того, щоб зменшити рівень необхідної очистки, який вимагається у виробництві питної води. Країни-члени можуть створювати захисні зони для таких водних об'єктів.

Стаття 8

Моніторинг стану поверхневих вод, підземних вод та природоохоронних територій

1. Країни-члени повинні забезпечити створення програм для моніторингу стану водних об'єктів для того, щоб створити відповідний та повний огляд стану водних ресурсів у кожному Районі річкового басейну:
  - для поверхневих вод такі програми повинні охоплювати:
    - (i) об'єм і рівень або норму річного стоку, відповідно до екологічного і хімічного стану та екологічного потенціалу; та
    - (ii) екологічний і хімічний стани та екологічний потенціал;
  - для підземних вод такі програми повинні охоплювати моніторинг хімічного стану та кількісних показників;
  - для природоохоронних територій вищезгадані програми повинні бути доповнені тими специфікаціями, що містяться у законодавстві Співтовариства, згідно з яким окремі природоохоронні території були створені.
2. Ці програми повинні бути введені в дію не пізніше шести років після дати введення в дію цієї Директиви, якщо інакше не визначено у відповідних нормативно-правових актах. Моніторинг має здійснюватись відповідно до вимог Додатку V.
3. Технічні специфікації та стандартизовані методи для аналізу та моніторингу водного стану повинні бути розроблені у відповідності з процедурою, викладеною у Статті 21.

Стаття 9

Покриття витрат щодо водних послуг

1. Країни-члени повинні прийняти до уваги принцип покриття витрат щодо водних послуг, включаючи екологічні та ресурсні витрати, приймаючи до уваги економічний аналіз, виконаний відповідно до Додатку III, та, в особливості до принципу забруднювач сплачує.

Країни-члени повинні забезпечити до 2010 року наступне:

- водно-цінову політику, яка надасть відповідні стимули для споживачів раціонально використовувати водні ресурси, та, таким чином, сприятиме екологічним цілям цієї Директиви;
- відповідний внесок різних типів водокористувань по групах промисловості, домашнього господарства та сільського господарства, для покриття витрат водних послуг, що базується на економічному аналізі, виконаному відповідно до Додатку III та, приймаючи до уваги принцип забруднювач сплачує.

Країни-члени можуть, діючи таким чином, брати до уваги соціальні, екологічні та економічні ефекти покриття витрат, а також географічні та кліматичні умови регіону або регіонів, які

розглядаються.

2. Країни-члени повинні повідомити у Планах управління річковим басейном про заплановані кроки відносно впровадження параграфу 1, який буде сприяти досягненню екологічних цілей цієї Директиви та про внески, здійснені різними водокористувачами для покриття витрат щодо водних послуг.

3. Нічого у цій Статті не повинно заважати фінансуванню особливих заходів по запобіганню та відновленню для того, щоб досягти цілей цієї Директиви.

4. Країни-члени не порушують цю Директиву, якщо вони вирішать, у відповідності до встановленої практики, не використовувати умови параграфу 1 (друге речення), та, з цією ж метою, відповідні положення параграфу 2, щодо певної діяльності в сфері водокористування, там де це не суперечить намірам та досягненню цілей цієї Директиви. Країни-члени повинні звітувати про причини щодо неповного застосування параграфу 1 (друге речення) у Планах управління річковим басейном.

Стаття 10

Комбінований підхід для точкових та дифузних джерел

1. Країни-члени повинні забезпечити контроль за всіма викидами у поверхневій воді, що відносяться до параграфу 2, на основі комбінованого підходу, який викладено у цій Статті.

2. Країни-члени повинні забезпечити створення та/або впровадження:

- (a) контроль за скидами, який здійснюється на основі найкращої доступної техніки; або
- (b) гранично допустимих скидів; або
- (c) у випадку дифузних впливів контроль повинен включати, за необхідністю, Найкращі екологічні практики;

встановлені у:

- Директиві Ради 96/61/ЕС від 24 вересня 1996 року стосовно інтегрованого запобігання забрудненню та контролю¹⁹,
- Директиві Ради 91/271/ЕЕС від 21 травня 1991 року стосовно очистки муніципальних стічних вод²⁰,
- Директиві Ради 91/676/ЕЕС від 12 грудня 1991 року стосовно охорони вод від забруднення, що викликане нітратами з сільськогосподарських джерел²¹,

¹⁹ ОЖ L 257, 10.10.1996, стор. 26.

²⁰ ОЖ L 135, 30.5.1991, стор. 40. Директива, яка поправлена Директивою Комісії 98/15/ЕС (ОЖ L 67, 7.3.1998, стор. 29).

²¹ ОЖ L 375, 31.12.1991, стор. 1.

- Директивах, прийнятих відповідно до Статті 16 цієї Директиви,
- Директивах, перелічених у Додатку IX,
- будь-якому іншому відповідному законодавстві Співтовариства

що не пізніше 12 років після дати введення в дію цієї Директиви, якщо інакше не конкретизовано у відповідному законодавстві.

3. Там, де ціль якості або стандарт якості, встановлені або відповідно до цієї Директиви, у Директивах перелічених у Додатку IX, або згідно з будь-яким іншим законодавчим актом Співтовариства, вимагають більш жорстких умов ніж ті, які будуть результатом застосування параграфу 2, необхідно встановити відповідний більш жорсткий контроль за скидами.

Стаття 11

Програма заходів

1. Кожна країна-член повинна забезпечити створення для кожного Району річкового басейну або для частини міжнародного Району річкового басейну в межах її території програму заходів, приймаючи до уваги результати аналізів, що вимагаються Статтею 5 для того, щоб досягти цілі, встановлені у Статті 4. Такі програми заходів можуть мати відношення до заходів, які впливають із законодавства, прийнятого на національному рівні, та які охоплюють всю територію Країни-члена. Де необхідно, країна-член може прийняти заходи, які підходять для всіх районів річкових басейнів та /або частин міжнародних районів річкових басейнів в межах своєї території.

2. Кожна програма заходів повинна включати "основні" заходи, визначені у параграфі 3 та, де необхідно, "додаткові" заходи.

3. "Основні заходи" є мінімальні вимоги, згідно з якими необхідно проводити узгодження та які будуть складатись з:

(a) тих заходів, що вимагаються для впровадження законодавства Співтовариства для охорони водних ресурсів, включаючи заходи, що вимагаються згідно зі Статтею 4 та частиною А Додатку VI;

(b) заходів, які вважаються відповідними цілям Статті 9;

(c) заходів щодо підтримки ефективного та сталого водовикористання з метою уникнення небажаних компромісів щодо досягнення цілей, визначених Статтею 4;

(d) заходів, які повинні відповідати вимогам Статті 7, включаючи заходи по захисту якості води для того, щоб зменшити рівень очистки, який вимагається для виробництва питної води;

(e) контролю над забором свіжих поверхневих та підземних вод та накопиченням свіжих поверхневих вод, включаючи реєстр або реєстри забору води і вимогу щодо попереднього

отримання дозволу на забір та накопичення. Цей контроль повинен періодично переглядатися та, у разі необхідності поновлюватись. Країни-члени можуть бути звільнені від цього контролю, якщо забір та накопичення не завдають суттєвого впливу на стан водних ресурсів;

(f) контролю, включаючи вимогу щодо попереднього отримання дозволу на штучне наповнення або поповнення підземних водних об'єктів. Вода, яка використовується, може бути взята з будь-якого поверхневого або підземного водного об'єкту, забезпечивши те, що використання джерела не суперечить досягненню екологічних цілей, встановлених для цього джерела або для підземного водного об'єкту, яке наповнюється або поповнюється. Ці елементи контролю повинні періодично переглядатись та, у разі необхідності поновлюватись;

(g) для точкових джерел скидів, які є причиною забруднення, вимогою щодо попереднього регулювання, такого як, заборона на скид забруднювачів у воду, або щодо попереднього отримання дозволу, або реєстрації, яка базується на загальних обов'язкових правилах контролю за скидами визначених забруднюючих речовин, включаючи контроль у відповідності до Статей 10 та 16. Цей контроль повинен періодично переглядатись та, у разі необхідності поновлюватись;

(h) для дифузних джерел, які є причиною забруднення, заходи щодо запобігання або контролю за надходженням забруднюючих речовин. Контроль може прийняти форму вимоги щодо здійснення попереднього регулювання, такого як заборона на скид забруднюючих речовин у воду, попереднє отримання дозволу або реєстрація, яка базується на загальних обов'язкових правилах, у тих випадках, коли така вимога інакше не забезпечується відповідно до законодавства Співтовариства. Такий контроль повинен періодично переглядатись та, у разі необхідності поновлюватись.

(i) для будь-яких інших значних негативних впливів на стан водних ресурсів, визначених у Статті 5 та Додатку II, в особливості у заходах щодо забезпечення відповідності гідроморфологічних умов водних об'єктів досягненню необхідного екологічного стану або доброго екологічного потенціалу для водних об'єктів, визначених як штучні або важко модифіковані. Контроль для цих цілей може прийняти форму вимоги щодо попереднього отримання дозволу або реєстрації, яка базується на загальних обов'язкових правилах, де така вимога інакше не забезпечується відповідно до законодавства Співтовариства. Такий контроль повинен періодично переглядатись та, у разі необхідності поновлюватись.

(j) заборона прямих скидів забруднюючих речовин у підземні води є предметом для таких умов.

Країни-члени можуть дозволити оборотне закачування води у той самий водний прошарок, який використовується для геотермальних цілей.

Вони можуть також дозволити, конкретизуючи умови щодо:

- закачування води, яка містить речовини, що виникають в процесі роботи по дослідженню і добування вуглеводнів або при гірничих роботах, та закачування води для технічних причин у геологічні утворення, з яких вуглеводні або інші речовини були видобуті, або в геологічні формування, які з природних причин є постійно непридатними для інших цілей. Такі закачування не повинні містити інших речовини, крім тих, які виникають з вищевказаних дій,

- оборотне закачування викачаних підземних вод з шахт та кар'єрів або підземних вод, пов'язаних з будівництвом або обслуговуванням цивільних інженерних робіт,
- закачування природного газу або скрапленого нафтового газу (СНГ) для цілей зберігання в геологічні утворення, які з природних причин є постійно непридатними для інших цілей,
- закачування природного газу або скрапленого нафтового газу (СНГ) для цілей зберігання в інші геологічні утворення, де виключною потребою є безпека постачання газу, та де такі закачування здійснюються для запобігання будь-якої існуючої або майбутньої небезпеки погіршення якості будь-яких підземних вод,
- конструювання, цивільні інженерні і будівельні роботи, що здійснюються на або під землею, які входять в контакт з підземними водами. Для цих цілей країни-члени можуть визначити, що такі дії повинні розглядатись як такі, що були дозволені, за умови, що вони виконуються відповідно до загальних обов'язкових правил, які були розроблені країною-членом щодо таких видів діяльності,
- скиди малих кількостей речовин щодо наукових цілей, з метою характеризування, охорони або оздоровлення водних об'єктів, обмежених кількістю точно, необхідною для вказаних цілей,

якщо такі скиди не перешкоджають досягненню екологічних цілей, встановлених для того підземного водного об'єкту.

(к) відповідно до діяльності, здійсненої відповідно до Статті 16, заходи для ліквідації забруднення поверхневих вод тими речовинами, які визначені у переліку забруднюючих речовин, погоджений відповідно до Статті 16 (2) та для того, щоб прогресивно зменшити забруднення іншими речовинами, які будуть іншим чином заважати країнам-членам у досягненні цілей для поверхневих водних об'єктів, як встановлено у Статті 4;

(l) будь-які заходи необхідні для запобігання значних викидів забруднюючих речовин з технічних установок та для запобігання та/або для зменшення впливу аварійних випадків забруднення, наприклад, як результат паводків, включаючи через системи для виявлення або попередження таких явищ, включаючи, у випадку аварій, які не могли б бути передбаченими, всі відповідні заходи щодо зменшення ризику для водних екосистем.

4. "Додаткові" заходи – це такі заходи, які розробляються та впроваджуються на додаток до основних заходів з метою досягнення цілей, встановлених відповідно до Статті 4. Частина В Додатку VI містить звичайний список таких заходів.

Країни-члени можуть також прийняти подальші додаткові заходи з метою забезпечення додаткової охорони або покращення водних ресурсів, які підпадають під Директиву, включаючи впровадження відповідних міжнародних угод, які визначені у Статті 1.

5. У випадках, коли моніторинг або інші дані вказують, що цілі, встановлені згідно зі Статтею 4 для водного об'єкту навряд чи будуть досягнуті, Країна-член повинна забезпечити наступне:

- дослідження причини можливої невдачі;
- дослідження та переглядання відповідних дозволів та авторизацій;
- перегляд та коригування моніторингових програм; та
- започаткування додаткових заходів, які можуть бути необхідними для того, щоб досягти встановлені цілі, включаючи, якщо потрібно, встановлення більш жорстких стандартів екологічної якості, згідно з процедурами, встановленими у Додатку V.

У випадках, коли ті причини є результатом природних або форс мажорних обставин, які є винятковими та не могли достатньо бути передбаченими, особливо у надзвичайних паводках та тривалих посухах, країна-член може визначити, що додаткові заходи не мають практичного значення згідно зі Статтею 4 (5).

6. У заходах, що впроваджуються згідно з параграфом 3, країни-члени повинні здійснити всі необхідні кроки, щоб не збільшувати забруднення морських вод. Без нанесення збитку існуючому законодавству, застосування заходів, прийнятих згідно з параграфом 3, в ніякому випадку не може прямо або непрямо призвести до збільшення забруднення поверхневих вод. Ця вимога не повинна використовуватись там, де це може призвести до збільшення забруднення довкілля в цілому.

7. Програми заходів повинні бути створені не пізніше дев'яти років після дати введення в дію цієї Директиви, та всі заходи повинні впроваджуватись не пізніше дванадцяти років після тієї дати.

8. Програми заходів повинні переглядатися та, у разі необхідності, поновлюватися не пізніше 15 років після дати введення в дію цієї Директиви та кожні шість років після цього. Будь-які нові або переглянуті заходи, створені в рамках оновленої програми, повинні впроваджуватись протягом трьох років після їх започаткування.

Стаття 12

Питання, які не можливо вирішувати на рівні Країн-членів

1. У випадку, коли країна-член встановила проблему, яка має вплив на управління її водними ресурсами, але ця проблема не може бути вирішена країною-членом, вона може доповісти про цю проблему Комісії або будь-якій іншій зацікавленій країні-члену та може отримати від них рекомендації щодо вирішення цієї проблеми.

2. Комісія повинна відповідати на будь-яке повідомлення або рекомендації від країн-членів протягом шести місяців.

Стаття 13

Плани управління річковим басейном

1. Країни-члени повинні забезпечити те, що Плани управління річковим басейном складається для кожного Району річкового басейну, який знаходиться цілком у межах їх території.
2. У випадку міжнародного Району річкового басейну, що знаходиться цілком в межах Співтовариства, країни-члени повинні забезпечити координацію дій з метою розроблення єдиного Міжнародного Плану управління річковим басейном. В тому випадку, коли такий Міжнародний План управління річковим басейном не розробляється, країни-члени повинні розробити Плани управління річковим басейном, які охоплюють щонайменш ті частини міжнародного району річкового басейну, які знаходяться в межах їх територій для досягнення цілей цієї Директиви.
3. У випадку міжнародного Району річкового басейну, який поширюється за межі Співтовариства, Країни-члени повинні прикласти зусилля для розробки єдиного Плану управління річковим басейном, а, якщо це неможливо, план повинен принаймні охопити частину міжнародного Району річкового басейну, що знаходиться в межах території країни-члена, якого це стосується.
4. План управління річковим басейном повинен включати інформацію, яка детально вказана у Додатку VII.
5. Плани управління річковим басейном можуть бути доповнені розробками більш детальних програм та планів управління для частини басейну, сектору, питання, або типу води для того, щоб мати справу з окремими аспектами управління водними ресурсами. Впровадження цих заходів не звільняє країни-члени від будь-яких їх зобов'язань під рештою цієї Директиви.
6. Плани управління річковим басейном повинні бути опубліковані не пізніше дев'яти років після дати введення в дію цієї Директиви.
7. Плани управління річковим басейном повинні бути переглянуті та оновлені не пізніше 15 років після дати введення в дію цієї Директиви та кожні шість років після того.

Стаття 14

Інформування громадськості та консультації

1. Країни-члени повинні заохочувати активне залучення всіх зацікавлених сторін у впровадження цієї Директиви, зокрема у розробку, перегляд та оновлення Планів управління річковим басейном. Країни-члени повинні забезпечити те, що для кожного району річкового басейну, вони публікують та роблять доступними для коментарів громадськості, включаючи користувачів:
  - (а) розклад та робочу програму для розробки плану, включаючи заяву щодо консультаційних заходів, які необхідно здійснити, щонайменш за три роки до початку

періоду, до якого відноситься план;

- (b) проміжний огляд перегляд важливих питань управління водними ресурсами, визначених у річковому басейні щонайменш за два роки до початку періоду, до якого відноситься план;
- (c) копії проекту Плану управління річковим басейном, щонайменш за один рік до початку періоду, до якого відноситься план.

На вимогу, має бути наданий доступ до основних документів та інформації, яка була використана для складання проекту Плану управління річковим басейном.

2. Країни-члени повинні забезпечити період часу, щонайменше шість місяців, протягом котрого надаються коментарі у письмовій формі щодо вищезгаданих документів з метою активного залучення громадськості та консультацій.

3. Параграфи 1 та 2 повинні застосовуватися однаково для оновлених Планів управління річковим басейном.

Стаття 15

Звітування

1. Країни-члени повинні надіслати копії Планів управління річковим басейном та всі наступні оновлення до Комісії та до будь-якої іншої країни-члена, якої це стосується, протягом трьох місяців з дня їх публікації:

- (a) для Району річкового басейну, що знаходиться цілком у межах території Країни-члена, всі Плани управління річковим басейном, які охоплюють ту національну територію і опубліковані відповідно до Статті 13;
- (b) для міжнародних Районів річкових басейнів, принаймні ту частину Планів управління річковим басейнів, яка знаходиться на території країни-члена.

2. Країни-члени повинні представити короткі звіти щодо:

- аналізів, які вимагаються Статтею 5; та
- моніторингових програм, які розроблені згідно зі Статтею 8,

які були виконані відповідно до цілей першого Плану управління річковим басейном, протягом 3 місяців після їх завершення.

3. Країни-члени повинні протягом трьох років після публікації кожного Плану управління річковим басейном або оновлення, згідно зі Статтею 13, представити на розгляд проміжний звіт, який відображає прогрес у впровадженні запланованої програми заходів.

Стаття 16

Стратегії щодо запобігання забруднення вод

1. Європейський Парламент та Рада повинні прийняти специфічні заходи проти забруднення вод індивідуальними забруднюючими речовинами або групами забруднюючих речовин, які складають значний ризик для або через водне середовище, включаючи такі ризики для водних ресурсів, які використовуються для забору питної води. Для таких пріоритетних забруднюючих речовин заходи повинні бути націлені на прогресивне зменшення та, для пріоритетних небезпечних забруднюючих речовин, як зазначено в Статті 2 (30), на припинення та поступове скорочення викидів, скидів та втрат. Такі заходи повинні бути прийняті згідно з пропозиціями, представлених Комісією у відповідності до процедур, які викладені в Угоді.

2. Комісія повинна представити пропозицію, яка встановлює список пріоритетних забруднюючих речовин, вибраних серед тих, які представляють значний ризик для або через водне середовище. Речовини повинні бути пріоритизовані щодо дій на базі ризику для або через водне середовище, який визначається через:

- (a) оцінку ризику, який виконується згідно з Регулюванням Ради (ЕЕС) № 793/93²², Директивою Ради 91/414/ЕЕС²³, та Директивою 98/8/ЕС Європейського Парламенту та Ради²⁴; або
- (b) цільову оцінку ризику (відповідно до методології Регулювання (ЕЕС) № 793/93), яка націлена виключно на водну екотоксичність та на токсичність для людини через водне середовище.

У разі необхідності виконання розкладу, встановленого у параграфі 4, речовини повинні бути пріоритизовані щодо дій на базі ризику для або через водне середовище, який визначається через:

- (c) спрощену процедуру оцінки ризику, яка засновується на наукових принципах, особливо приймаючи до уваги:
  - свідоцтво щодо присутньої небезпечності речовини, якої це стосується та, зокрема її водної екотоксичності і токсичності для людини через шляхи використання вод; та
  - свідоцтво результатів моніторингу розповсюдженого забруднення навколишнього середовища; та
  - інші доведені фактори, які можуть вказати на можливість розповсюдженого забруднення навколишнього середовища, такого як виробництво або використання об'єму речовини, якої це стосується, та характер використання.

²² ОЖ L 84, 5.4.1993, стор. 1.

²³ ОЖ L 230, 19.8.1991, стор. 1. Директива, яка поновлена Директивою 98/47/ЕС (ОЖ L 191, 7.7.1998, стор. 50).

²⁴ ОЖ L 123, 24.4.1998, стор. 1.

3. Пропозиція Комісії повинна також визначати пріоритетні небезпечні забруднюючі речовини. Роблячи таким чином, Комісія повинна прийняти до уваги відбір речовин, які вказані у законодавстві Співтовариства відносно небезпечних речовин або у відповідних міжнародних угодах.

4. Комісія повинна переглянути прийнятий список пріоритетних забруднюючих речовин не пізніше чотирьох років після дати введення в дію цієї Директиви та щонайменш, кожних чотири роки у подальшому, і виходити з відповідними пропозиціями, за необхідності.

5. У підготовці своєї пропозиції, Комісія повинна прийняти до уваги рекомендації від Наукового Комітету з Токсичності, Екотоксичності і Довкілля, Країн-членів, Європейського Парламенту, Європейського Агентства з охорони довкілля, дослідницькі програми Співтовариства, міжнародних організацій, в яких Співтовариство є стороною, Європейські бізнес організації, включаючи ті, які представляють малі та середні підприємства, Європейські екологічні організації, та іншу відповідну інформацію, яка надається до її розгляду.

6. Для пріоритетних забруднюючих речовин, Комісія повинна надати пропозиції щодо контролю для:

- прогресивного зниження викидів, скидів та втрат речовин, яких це стосується та, зокрема
- припинення або поступового скорочення викидів, скидів та втрат речовин, які визначені відповідно до параграфу 3, включаючи відповідний розклад для виконання. Розклад не повинен перевищувати 20 років після їх визначення у відповідності з умовами цієї Статті. Ці контролю будуть націлені на досягнення такого припинення або поступового скорочення.

Роблячи таким чином, необхідно визначити належний ефективний і відповідний контроль за продуктами виробництва та технологічними процесами як для точкових так і дифузних джерел та прийняти до уваги гранично допустимі скиди, що використовуються у Співтоваристві, для контролю за процесами. У разі необхідності, заходи на рівні Співтовариства щодо контролю за процесами, можуть розроблятися за секторальним принципом. У випадках, коли контроль за продукцією включає перегляд відповідних виданих дозволів, відповідно до Директиви 91/414/ЕЕС та Директиві 98/8/ЕС, такі огляди повинні бути виконані у відповідності з умовами тих Директив. Кожна пропозиція щодо контролю повинна визначити порядок їх огляду, здійснення поновлення та оцінки їх ефективності.

7. Комісія повинна представити пропозиції щодо стандартів якості, які можуть застосовуватись до концентрацій пріоритетних забруднюючих речовин в поверхневих водах, осадах або біоті.

8. Комісія повинна представити пропозиції у відповідності до параграфів 6 та 7, та принаймні для контролю за скидами з точкових джерел та стандартів екологічної якості протягом двох років з моменту внесення певної речовини до списку пріоритетних забруднюючих речовин. Для речовин, які включені до списку першочергових забруднюючих речовин, при відсутності угоди на рівні Співтовариства через шість років після введення в дію цієї Директиви країни-члени повинні започаткувати стандарти екологічної якості щодо цих речовин для всіх поверхневих вод, які знаходяться під впливом скидів цих речовин, та здійснювати контроль

за основними джерелами таких скидів, враховуючи всі технічні варіанти зниження скидів. Для речовин, які пізніше включаться до списку пріоритетних забруднюючих речовин, при відсутності угоди на рівні Співтовариства, країни-члени повинні забезпечити таку діяльність протягом п'яти років після дати включення до списку.

9. Комісія може підготувати стратегії щодо боротьби із забрудненням води будь-якими іншими забруднюючими речовинами або їх групами, включаючи будь-яке забруднення, що відбувається в результаті аварій.

10. При підготовці своїх пропозицій відповідно до параграфів 4 та 5, Комісія повинна також переглянути всі Директиви, які перелічені у Додатку IX. Вона повинна запропонувати у термін, передбачений у параграфі 6, перегляд контролів згідно з Додатком IX для всіх тих речовин, які включені у список пріоритетних забруднюючих речовин та повинна запропонувати відповідні заходи, включаючи можливу відміну контролів згідно з Додатком IX для всіх інших речовин.

Всі контролі згідно з Додатком IX, для яких запропоновано зміни, повинні бути відмінені після дати введення в дію цих змін.

11. Список пріоритетних забруднюючих речовин, які вказані у параграфах 2 та 3, запропонованих Комісією повинен, при його прийнятті Європейським Парламентом та Радою стати Додатком X для цієї Директиви. Його перегляд, згаданий у параграфі 4, повинен слідувати тій самій процедурі.

Стаття 17

Стратегії запобігання та контролю за забрудненням підземних вод

1. Європейський Парламент та Рада повинні прийняти специфічні заходи щодо запобігання та контролю за забрудненням підземних вод. Такі заходи повинні бути націлені на досягнення цілі доброго хімічного стану підземних вод відповідно до Статті 4(1) (b), та повинні бути прийняті згідно з представленою Комісією пропозицією, протягом двох років після введення в дію цієї Директиви, у відповідності до процедур, які встановлені в Угоді.

2. У запропонованих заходах Комісія повинна врахувати аналізи, виконані відповідно до Статті 5 та Додатку II. Такі заходи повинні бути запропоновані раніше, якщо дані доступні та повинні включати:

- a) критерії для оцінки доброго хімічного стану підземних вод, у відповідності до Додатку II.2.2 та Додатку V 2.3.2 і 2.4.5;
- b) критерії для визначення важливих і сталих тенденцій підвищення та для визначення початкових точок для тенденції зниження, які будуть використовуватись у відповідності до Додатку V 2.4.4.

3. Заходи, які випливають із застосування параграфу 1, повинні бути включені у програми заходів, які вимагаються Статтею 11.

4. При відсутності критеріїв, прийнятих відповідно до параграфу 2 на рівні Співтовариства, Країни-члени повинні встановити відповідні критерії не пізніше п'яти років після введення в дію цієї Директиви.

5. При відсутності критеріїв, прийнятих відповідно до параграфу 4 на національному рівні, тенденція зворотності повинна прийняти за стартову точку максимум 75% рівня стандартів якості, встановлених в існуючому законодавстві Співтовариства, яке застосовується для підземних вод.

Стаття 18

Звіт Комісії

1. Комісія повинна опублікувати звіт про впровадження цієї Директиви не пізніше 12 років після її дати введення в силу та кожних шість років після того та повинна представляти його до Європейського Парламенту та до Ради.

2. Звіт повинен включати наступне:

- (a) огляд розвитку щодо впровадження Директиви;
- (b) огляд стану поверхневих та підземних вод у Співтоваристві, який виконувався у координації з Європейським Агентством щодо охорони довкілля;
- (c) огляд Планів управління річковим басейном, представлених у відповідності до Статті 15, включаючи пропозиції щодо удосконалення майбутніх планів;
- (d) короткий звіт щодо рецензій для кожних звітів або рекомендацій для Комісії, які були зроблені Країнами-членами згідно із Статтею 12;
- (e) короткий звіт щодо будь-яких пропозицій, заходів контролю і стратегій, розроблених у відповідності до Статті 16;
- (f) короткий звіт щодо відповідей на коментарі, які були зроблені Європейським Парламентом та Радою на попередні звіти по впровадженню.

3. Комісія також повинна опублікувати звіт щодо розвитку у впровадженні, що базується на коротких звітах, які представляють країни-члени у відповідності до Статті 15(2), та представити його до Європейського Парламенту і країнам-членам не пізніше 2 років після дат, які вказані в Статтях 5 та 8.

4. Комісія повинна, не пізніше трьох років з часу публікації кожного звіту відповідно до параграфу 1 опублікувати проміжний звіт, який описує розвиток у впровадженні на базі проміжних звітів країн-членів, як згадано у Статті 15(3). Він повинен бути представлений Європейському Парламенту та Раді.

5. Комісія повинна скликати, у разі необхідності та згідно з термінами надання звітів, конференцію зацікавлених сторін по Водній Політиці Співтовариства за участю кожної країни-члена, для розгляду коментарів щодо звітів Комісії по впровадженню та для обміну

досвідом.

Учасники повинні включати представників з компетентних органів влади, Європейського Парламенту, неурядових організацій, соціальних і економічних партнерів, споживачів, академіків та інших експертів.

Стаття 19

Плани для майбутніх заходів Співтовариства

1. Один раз на рік, Комісія повинна для інформаційних цілей представляти Комітету, що згадується у Статті 21, індикативний план заходів, що мають вплив на водне законодавство, які Комісія має запропонувати у близькому майбутньому, включаючи будь-які питання, що виникають із пропозицій, заходів контролю та стратегій, які були розроблені згідно із Статтею 16. Комісія повинна зробити першу таку презентацію не пізніше 2 років після дати введення в дію цієї Директиви.
2. Комісія буде переглядати цю Директиву не пізніше 19 років після дати її введення в дію та буде пропонувати будь-які необхідні поправки до неї.

Стаття 20

Технічні поправки для Директиви

1. До Додатків I, III та розділу 1.3.6 Додатку V можуть бути внесені поправки згідно з науковим та технічним розвитком у відповідності до процедур, які викладені у Статті 21, приймаючи до уваги періоди для перегляду та оновлення Планів управління річковим басейном, як вказано в Статті 13. У разі необхідності, Комісія може прийняти керівництва по впровадженню Додатків II та V у відповідності до процедур, викладених у Статті 21.
2. З метою передачі та обробки даних, включаючи статистичні та картографічні дані, технічні формати для цілей параграфу 1 можуть бути прийняті у відповідності до процедур, викладених у Статті 21.

Стаття 21

Регулятивний комітет

1. Комісії повинен допомагати комітет (тут та надалі вказується як "Комітет").
2. У випадках посилання на цю Статтю, Статей 5 та 7 Рішення 1999/468 ЄС повинні застосовуватись, враховуючи положення Статті 8.

Період, встановлений у Статті 5(6) Рішення, повинен бути визначений на три місяці.

3. Комітет повинен прийняти свої правила процедури.

Стаття 22

Скасування та перехідні умови

1. Наступне повинно бути скасовано з наданням чинності через 7 років після введення в дію цієї Директиви:

- Директива 75/440/ЕЕС від 16 червня 1975 року стосовно вимог до якості поверхневих вод, які призначені для забору питної води в країнах-членах ²⁵,
- Рішення Ради 77/795/ЕЕС від 12 грудня 1977 року, яке встановлює загальну процедуру для обміну інформацією про якість прісних поверхневих вод в Співтоваристві ²⁶,
- Директива Ради 79/869/ЕЕС від 9 жовтня 1979 року стосовно методів вимірювання та періодичності відбору та аналізів поверхневих вод, які призначені для забору питної води в країнах-членах ²⁷.

2. Наступне повинно бути скасовано з наданням чинності через 13 років введення в дію цієї Директиви:

- Директива Ради 78/659/ЕЕС від 18 липня 1978 року щодо якості прісної води, яка потребує охорони або покращення з метою забезпечення існування риби ²⁸,
- Директива Ради 79/923/ЕЕС від 30 жовтня 1979 року про якість, яка необхідна для води для моллюсків ²⁹,
- Директива Ради 80/68/ЕЕС від 17 грудня 1979 року про захист підземних вод проти забруднення, яке виникає через деякі небезпечні речовини ³⁰,
- Директива 76/464/ЕЕС, за винятком Статті 6, яка повинна бути скасована з наданням чинності після введення в дію цієї Директиви.

3. Наступні перехідні умови повинні застосовуватись для Директиви 76/464/ЕЕС:

- (a) список пріоритетних забруднюючих речовин, прийнятий згідно з Статтею 16 цієї Директиви, повинен замінити список речовин, визначених пріоритетними, у Повідомленні Комісії до Ради від 22 червня 1982 року;
- (b) для цілей Статті 7 Директиви 76/464/ЕЕС країни-члени можуть застосовувати принципи для визначення проблем забруднення та речовин, через які вони виникають, встановлення стандартів якості, та прийняття заходів, викладених у цій Директиві.

²⁵ ОЖ L 194, 25.7.1975, стор. 26. Директива, яка доповнена Директивою 91/692/ЕЕС (ОЖ L 377, 31.12.1991, р. 48).

²⁶ ОЖ L 334, 24.12.1977 стор. 29. Директива, яка доповнена Постановою про Вступ 1994р.

²⁷ ОЖ L 271, 29.10.1979, стор. 44. Директива, яка доповнена Постановою про Вступ 1994 року.

²⁸ ОЖ L 222, 14. 8.1978, стор. 1. Директива, яка доповнена Постановою про Вступ 1994 року.

²⁹ ОЖ L 281, 10.11.1979, стор. 47. Директива, яка доповнена Директивою 91/692/ЕЕС (ОЖ L 377, 31.12.1991, стор. 48).

³⁰ ОЖ L 20, 26. 1.1980, стор. 43.

4. Екологічні цілі у Статті 4 та екологічні стандарти якості, встановлені у Додатку IX і згідно зі Статтею 16(5), та країнами-членами відповідно до Додатку V для речовин, які не входять до списку забруднюючих речовин і у відповідності до Статті 16(6), стосовно пріоритетних забруднюючих речовин, для яких стандарти Співтовариства не були встановлені, повинні бути розглянуті, як стандарти екологічної якості для цілей пункту 7 Статті 2 і Статті 10 Директиви 96/61/ЕС.

5. У випадку, коли речовина із списку забруднюючих речовин, прийнятого згідно з Статтею 16, не включена у Додаток VIII до цієї Директиви або у Додаток III до Директиви 96/61/ЕС, вона повинна бути додана до нього.

6. Для поверхневих водних об'єктів екологічні цілі встановлюються відповідно до першого Плану управління річковим басейном, який вимагається цією Директивою, такі цілі повинні, як мінімум, надати результат для стандартів якості не менш жорсткий, ніж ті, що вимагаються для впровадження Директиви 76/464/ЕЕС.

Стаття 23

Штрафи

Країни-члени повинні визначити штрафи, які застосовуються для порушень національних положень, прийнятих відповідно до цієї Директиви. Таким чином, штрафи, передбачені для цього, повинні бути ефективними, пропорційними та жорсткими.

Стаття 24

Впровадження

1. Країни-члени повинні ввести в силу закони, постанови та адміністративні забезпечення, які необхідні для виконання цієї Директиви, не пізніше 22 грудня 2003 року. Вони повинні негайно інформувати Комісію з цього приводу.

Якщо країни-члени приймають такі заходи, вони повинні містити посилання на цю Директиву або повинні бути супроводжені таким посиланням, у випадку їх офіційної публікації. Методи створення такого посилання повинні бути викладені країнами-членами.

2. Країни-члени повинні передавати Комісії тексти національного законодавства, які вони приймають в сфері керування цією Директивою. Комісія повинна інформувати інші країни-члени з цього приводу.

Стаття 25

Введення в дію

Ця Директива повинна увійти в дію в день її публікації в *Офіційному Журналі Європейського Співтовариства*.

Стаття 26

Адресати

Ця Директива адресована країнам-членам.

Вчинено в Люксембурзі, 23 жовтня 2000 року.

За Європейський Парламент

*Президент
Н. Фонтейн*

За Раду

*Президент
Дж. Главані*